

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
postmottak@fin.dep.no

Vår dato 12.10.2007
Deres dato 06.07.2007
Vår referanse 103190/93361em
Deres referanse 07/3315SL AKR/csb

Høring om internprising - forskrifter og skjema

Det vises til brev av 6. juli 2007, og utsettelse med høringsfristen til 12. oktober 2007 etter avtale med seniorrådgiver Trude Sønvisen.

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) viser i utgangspunktet til høringsuttalelse vedrørende selve lovendringen som pålegger plikt til å gi opplysninger i vedlegg til selvangivelsen og i tillegg en omfattende plikt til å utarbeide dokumentasjon for transaksjoner mellom nærstående foretak, jf vårt brev av 16. februar 2007.

Vi er positive til at Finansdepartementet sender forskrifter, skjemaer og retningslinjer på høring før iverksettelse. Det er omfattende rutiner for dokumentasjon mv som skal på plass som følge av de nye reglene, og det er uheldig når forskrifter og retningslinjer vedtas og blir kjent først etter ikrafttredelse.

OECDs retningslinjer for internprising gis nå en enda tydeligere plass i norsk rett ved en direkte henvisning i skattelovens § 13-1 nytt fjerde ledd. NHO er positiv til dette, men mener det er uheldig at departementet har lagt til grunn at det ikke i samme grad skal tas hensyn til OECD-retningslinjene når det gjelder dokumentasjonsplikten. NHO mener det ville vært hensiktsmessig og gitt de norske reglene en referanseramme som ville gjort fortolkningen klarere.

Oppgaveplikten

NHO er positiv til at oppgaveplikten begrenses til store transaksjoner, og at det gjøres i forskrifts form, slik det ble forespeilet i forarbeidene. Grensen er forslått satt til samlede disposisjoner på kr 10 mill. eller samlet mellomværende på kr 25 mill., men slik at overføring av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser uten vederlag alltid er undergitt oppgaveplikt.

Dokumentasjonsplikten

Forholdsmessighet og uvesentlige transaksjoner

Både forarbeidene, OECDs retningslinjer, EUs anbefalinger (adferdskodeks) og blant annet de svenske retningslinjene gir anvisning på en proporsjonalitetsvurdering som

ikke er kommet særlig klart til uttrykk i det norske regelverket. Proporsjonalitet forutsetter at det gjøres en forholdsmessig avveining av ønsket om en dokumentasjon med en høyest mulig standard – som det uttrykkes i forarbeidene - og det merarbeid som pålegges selskapet. Det foreslås kun en vag formulering i forskriftsutkastets § 3 (2) hvor hovedpoenget synes å være at betydelige og komplekse transaksjoner krever en enda bredere og grundigere dokumentasjon enn andre, ikke at dokumentasjonsplikten skal begrenses til å gi et grunnlag for å gjøre en rimelig vurdering av om armlengdeprinsippet er fulgt:

"Dokumentasjonen bør imidlertid tilpasses de kontrollerte transaksjonene som foretaket er part i og det som er nødvendig for at ligningsmyndighetene skal kunne foreta en bedømmelse av om priser og vilkår i kontrollerte transaksjoner er i samsvar med armlengdeprinsippet. Betydelige eller komplekse transaksjoner bør derfor underbygges med en bredere og grundigere dokumentasjon enn transaksjoner som ikke har vesentlig betydning for skattepliktig inntekt. Tilsvarende bør det forberedes en bredere og grundigere dokumentasjon der det kan foreligge økonomisk motiv til å foreta uriktig prissetting."

NHO mener proporsjonalitetsprinsippet må komme klarere til uttrykk i forskriftene. Det kan gjøres ved en oppstramming av teksten i forskriftens § 3 ved at ordene *bør imidlertid* erstattes med *skal*.

Samtidig må det vedtas en klar unntaksbestemmelse i stedet for de foreslåtte formuleringene i § 13 om uvesentlige transaksjoner. Sistnevnte er så vage og skjønnsmessige at de i realiteten ikke er noen begrensning som det er praktisk mulig for selskapene å forholde seg til:

"Kravene i §§ 4-12 omfatter ikke kontrollerte transaksjoner som er uvesentlige." ...
"Transaksjoner anses som uvesentlige når de er enkeltstående og har beskjedent økonomisk omfang."

NHO mener at utgangspunktet bør være at den grensen som gjelder for opplysningsplikten, også gjøres gjeldende for dokumentasjonsplikten, og at det fremgår direkte av forskriftene. Det vil si at det ikke skal være noen dokumentasjonsplikt for disposisjoner som enkeltvis eller samlet ikke overstiger kr 10 mill i løpet av inntektsåret eller har ført til et samlet mellomværende på mer enn kr 25 mill ved utgangen av inntektsåret, men slik at det vil være dokumentasjonsplikt dersom eiendeler, rettigheter eller forpliktelser er overført vederlagsfritt. Alternativt vil det være en forbedring om "uvesentlig" defineres nærmere. Det sentrale poenget er at det må gjøres klarere hva som menes med "uvesentlig", hvis begrensningen skal ha noen betydning.

Unntak dersom annen dokumentasjon

Forskriftsutkastet §§ 4-12 inneholder detaljerte krav om utarbeidelse av dokumentasjon ut over det som er påkrevd i henhold til forsvarlig forretningsdrift.

Det vil bli en vesentlig byrde for selskapene. Det er grunn til å anta at kun svært få vil være i stand til å oppfylle dokumentasjonsplikten uten ved hjelp av profesjonelle rådgivere. NHO mener at det i seg selv er uheldig at skattyterne må ha profesjonell bistand for oppfylle kravene i ligningsloven. Vi minner om at dette ikke bare gjelder grenseoverskridende transaksjoner men også for transaksjoner internt i Norge.

I mange tilfeller vil de opplysninger dokumentasjonen skal inneholde, fremgå av andre dokumenter som er undergitt pliktig innlevering til skattemyndighetene. Det gjelder særlig §§ 4 og 5. For enkeltstående transaksjoner vil det ofte foreligge annen type dokumentasjon enn den forskriftene beskriver. NHO mener derfor at det bør gis adgang til unntak fra de detaljerte kravene i §§ 4-12 dersom selskapet på annen måte kan fremlegge eller har fremlagt opplysningene eller tilsvarende dokumentasjon som gir skattemyndighetene grunnlag for å vurdere om transaksjonene er i samsvar med armlengdeprinsippet.

Det er uklart hvorvidt anmodning om databaseundersøkelser innebærer en ubetinget plikt for selskapet til å fremlegge slike, jf forskriftens §§ 11 og 15 (2). Slike undersøkelser er svært kostnadskreven og erfaringsmessig ikke nødvendigvis treffende, noe som også fremgår av Skattedirektoratets eget forslag til veiledning pkt 4.2 Begrensinger og muligheter i databaser. NHO mener derfor det bør presiseres at manglende innlevering av databaseundersøkelser ikke innebærer brudd på dokumentasjonsplikten.

Retting og sanksjoner

Selv om forskriftene gir langt flere detaljer enn lovteksten, vil det fortsatt på mange punkter være svært usikkert hvilken dokumentasjon som faktisk kreves fordi plikten er basert på skjønnsmessige og vage kriterier. NHO mener dette tilsier en klarere rettingsadgang for selskapene enn det som ligger i gjeldende regler, og at det må få betydning for sanksjonsmulighetene. Det er positivt at departementet tok hensyn til høringsinstansenes uttalelser om det urimelige ved tap av klagerett ved mangelfull dokumentasjon, slik at klageretten bare vil gå tapt ved fullstendig unnlatelse av dokumentasjon. En naturlig følge er at selskapet har adgang til å rette mangelfull dokumentasjon. NHO mener derfor det bør fremgå av forskriftene at selskapet skal gis en frist for oppretting av dokumentasjon som skattemyndighetene mener ikke er tilstrekkelig. Og det bør fastsettes en klar frist i forskriftene.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Område næringspolitikk/Avdeling for internasjonalisering og samfunnsøkonomi

Ellen Mulstad
Advokat